

NARODNO ŽELEZNIČARSKO GLASBENO DRUŠTVO „SLOGA“ V LJUBLJANI

PRIREDI

V PONEDELJEK DNE 2. MAJA 1927 OB 20. URI
V VELIKI DVORANI HOTELA „UNION“ V LJUBLJANI

KONCERT

POD VODSTVOM ZBOROVODJE g. H. SVETEL-A
S SODELOVANJEM OPERNE PEVKE g.c. RIBIČEVE
IN OPERNEGA ORKESTRA, POMNOŽENEGA
S ČLANI DRUŠTVENEGA ORKESTRA

S P O R E D :

1. Beethoven: opus 98: „*Ljubici tam daleč*“ — samospjev, poje operna pevka ga. Ribičeva, na klavirju spremlja zborovodja g. H. Svetel.
2. Beethoven: opus 112: „*Tišina na morju in uspela vožnja*“, poje društveni mešani zbor s spremljevanjem orkestra.

O D M O R.

3. Glazunow: opus 97: „*Ej uhnem*“, poje društveni mešani zbor.
4. M. P. Mussorgsky: „*Doraz Senaheriba*“, poje društveni mešani zbor s spremljevanjem orkestra.
5. Čerepnin: opus 6, šte. 1: „*Noč*“, poje društveni mešani zbor s spremljevanjem orkestra.
6. Čerepnin: opus 6, šte. 2: „*Stara pesem*“, poje društveni mešani zbor s spremljevanjem orkestra.

Sedeži po 30, 25, 20, 15, 12 in 10 Din, stojišča po 7 Din,
dijaško stojišče po Din 5—

Vstopnice v predprodaji v Matični knjigarni na Kongresnem trgu
in pri večerni koncertni blagajni.

Začetek točno ob 20. uri.

Ludvik van Beethoven: rojen 16. dec. l. 1770. v Bonnu, umrl 26. marca 1827 na Dunaju.

Od manjših njegovih zborovih skladb je kantata *„Tišina na morju in uspela vožnja“* šteti med najizrazitejše in najuspelejše. Nepremično spi morje, a ta mir skriva v sebi grozečo pretinjo. Z grozo opazuje ladjar brezvetrno morje in skrbi ga navdajajo. Občutek miru, ki je pa prežet z grozo — ti zanimivi nasprotji tvorita vsebino prvega stavka. Dolgo izdržani akordi prestanejo in iz globin vstanejo lahne pasaže, ki se širijo, dvigajo, stopnjujejo in vzbude zbor iz strašne groze. Nebo se je zjasnilo, vetrič poganja ladjo proti kopnem. Kakor je prej dihala skladba zlo slutnjo, se dvigne zdaj val veselja, vse je na delu, vse hiti v živih ritmih in vriskanju, dokler ne zadoni dvakrat mogočen klic: obal.

Ciklus pesmi *„Ljubljenci v daljavi“* in zborova skladba *„Tišina na morju in uspela vožnja“* naj služita skromnemu spominu velikana skladatelja preteklega stoletja za stoletnico njegove smrti.

Modest Petrovič Mussorgsky: rojen 28. marca l. 1835. v Karevu (Rusija), umrl 28. marca 1881 v Petrogradu.

Njegove skladbe nosijo pečat močne osebnosti in se odlikujejo po posebni, čudovito drzni izvirnosti. V poslednjih letih so zlasti njegove opere, pa tudi ostale skladbe našle zmagovito pot po vsej Evropi. Tudi *„Poraz Senaheriba“* (po Byronu) zadivi radi svoje izvirnosti in nenavadnih glasbenih domislekov.

Nikolaj Nikolajevič Čerepnin: rojen l. 1873.

„Noč“ je lirična skladba, vsa prežeta s čarom jasne majske noči, v kateri blesti voda v mesečini in se horizont umakne v neskončne daljave. To ni slikanje noči, ampak resnično doživetje drhteče duše, ki čuti, kako se zlije nebo z zemljo v mogočnem akordu prirode.

„Stara pesem“ je pesem ponosnega Rusa — junaka. Vojska je Tatаре pobila in ruski prapor plapola zmagoslavno v rokah mladega carja na mestnem stolpu. Čerepninov slog je jasen in dosleden. Glasbene misli razvija naravno in duhovito in ume poiskati vedno pravi izraz. V nasprotju z mehko *„Nočjo“* je *„Stara pesem“* junaškega značaja. V prvi prevladuje melodična linija, ki je podprta s plemenito harmonizacijo; v drugi skladbi pa nastopajo glasovi v raznih skupinah polifonskega značaja. Skladba se zaključuje z mogočnim koralnim spevom v jasnem odločnem C-duru.

Tišina na morju in uspela vožnja.

Besedilo Goethe-ja, prevel A. Funtek.

V vodi gluha je tihota, nepremično spi morjé
in v skrbeh ladjar krog sebe vidi gladko plan vodé.
Sape krog in krog nikjer ni. Smrtno tiha grozna žal.
V vsej daljavi neizmerni niti se ne gane val.
V vodi gluha je tihota, nepremično spi morjé.

Megla se razgrne, nebo je višnjevo in Eol razveže
boječi vozal.

Zdaj veter zaveje, ladjar gre na delo.
Hitreje! Hitreje! Valovi delé se, daljava se bliža;
že vidim obal.

Ej uhnem!

Ej uhnem, Ej uhnem!
Ešče razik, ešče raz!
Razaviom mi birio zu,
razaviom mi kudriavu.
Aj da, da aj da,
razaviom mi kudriavu!

Poraz Senaheriba.

Iz ruščine prevel H. Sv.

Kot čreda volkov požrešnih na nas sovrag je navalil,
njih tolpe z zlatom in purpurom so nas slepile.
Blesk njihovih kopij jeklenih,
žarel je kot zvezde na nebu.

Kot gozd razkošen in mogočen ob solnčnem vzhodu
vstajale tolpe so vražje;
brez solnca, brez zore ostal je ta dan,
vso zarjo zakril nam sovražni je roj.
Kot listje uvelo, ki vihra ga goni,
te tolpe strašne so pred zapadom solnčnim
polje pokrile.

In angel smrti, krila je razpel v tišini nočni,
plul na krilih smrti nočni duh.
In angel smrti krila je razpel in z dihom smrtnim
sovraga zatrl.
S strašnim čuječim dihom je porazil ga,
v dihu smrtnem, sovrag je odrevenel.
S strašnim svojim je dihom besom smrt zadal
duh osvete.
In srca sovragov so zabila, zabila zadnjikrat.

Kot čreda volkov požrešnih na nas sovrag je navalil;
njih tolpe z zlatom in purpustom so nas slepile.
Blesk njihovih kopij jeklenih,
žarcl je kot zvezde na nebu,
kot gozd razkošen in mogočen ob solnčnem vzhodu
vstajale tolpe so vražje;
brez solnca, brez zore ostal je ta dan,
vso zarjo zakril nam sovražni je roj.
Kot listje uvelo, ki vihra ga goni,
te tolpe strašne so pred zapadom solnčnim
polje pokrile, sovraga božji porazil je sel.

Noč.

Basadilo Jurja Drentelna, prevael H. Sv.

Tiho, pretiho v objetje zemlje, vse poživljene z roso,
majska prihaja prekrasna že noč,
se prižigajo zvezde.

Mesec iz hrastov goščave že vzhaja
in s svitom srebrnim selske obliva domove
in morje pšenice in rži.

Mesec vstal iz hrastov goščave
in s svitom srebrnim obliva bajni svet.

Čuti nikjer ni glasu, in cvetlice duhtijo opojno.

Bela prozorna megla trepeta
kot prikazen čarobna,
nad svetlim trakom blesteče vode.

In zamaknjene v zemljo mesec in zvezde žareče
v zrcalno vodo so vtonile.
Z zemljo se zlilo nebo je, v velikem akordu prirode.

Stara pesem.

Basadilo Koljcova, prevael H. Sv.

Iz dremotnih gozdov severnih
ni se dvignila megla temna,
dvignila se je vojska velika
carja Groznega in Moskovskega.

Kakor ptica lahkokrila je morje
preletela brezbrežno,
tak premerila je vojska ta
stepe; puščavo neprehodno vso.

In prišla je vojska nezvana
k carstvu slavnemu Kazanskemu,
k basurmanu kanu ljutemu
in zakletemu neprijatelju.

V rano jutro ko spi še zorica,
že Rusija bije s Tatarom se
in porušila stene krepke je
in zarajala vzdolž po mestu je.

Vojskovodje hrabri jezdiijo,
Tatara bijo, po vsch ulicah.

A na stolpu z ruskim praporom
mladi car stoji kakor solnčni žar.

